Euroopan oikeusasiamies

Tämä sivu on konekäännetty [Linkki]. *Konekäännökset voivat sisältää virheitä, jotka saattavat heikentää selkeyttä ja tarkkuutta. Oikeusasiamies ei vastaa mahdollisista epäjohdonmukaisuuksista. Tietojen luotettavuus ja oikeusvarmuus varmistuvat lukemalla edellä linkitetty lähdekielinen versio (englanti). Lisätietoja on* kieli- ja käännöskäytännöissämme [Linkki].

Päätös asiassa 2029/2005/MF - Oikeudellisesti perustelematta jäänyt päätös kantelijan muuttokorvauksesta

Päätös
Kanteluasia 2029/2005/MF - **Tutkittavaksi otetut kantelut, pvm** 05/07/2005 - **Päätökset, pvm** 04/09/2007

Kantelija muutti Barcelonasta Brysseliin, ennen kuin otti vastaan tehtävänsä komissiossa, ja toimitti kaksi muuttoaan koskevaa kustannusarviota. Komissio piti näitä arvioita liian suurina ja otti yhteyttä toiseen muuttoyritykseen. Komissio hyväksyi summan, joka perustui kyseisen muuttoyrityksen arvioon kantelijan saamiin tarjouksiin verrattavissa olevasta palvelusta. Kantelija totesi, että komission valitsema yritys tarjosi osakuormakuljetusta, kun hänen arvionsa koski täyskuormakuljetusta.

Kantelija väitti muun muassa, ettei komissio ollut antanut oikeudellista perustelua muuttokorvausta koskevalle päätökselleen. Hän vaati komissiota korvaamaan hänelle 219,96 euroa, joka vastaa toimielimen hyväksymän arvion ja hänen todellisuudessa maksamansa summan erotusta.

Lausunnossaan komissio totesi kantelijan olleen tietoinen siitä, että 1 094 euroa oli enimmäiskorvaus. Ottaen huomioon, että kantelija valitsi yrityksen itse, komissio ei voinut suostua kantelijan vaatimukseen.

Huomautuksissaan kantelija totesi, että hän oli selittänyt komissiolle toivoneensa täyskuormakuljetusta, sillä hänen kasvinsa eivät kestäisi osakuormakuljetukseen kuuluvaa pidempää varastointiaikaa.

Kantelijan väitteen osalta oikeusasiamies esitti komissiolle sovitteluratkaisuehdotuksen. Oikeusasiamies katsoi, ettei komissio ollut esittänyt riittäviä perusteluja päätökselleen, joka koski muuttokustannusten korvaamista, etenkään, kun kantelija oli toistuvasti ilmoittanut komissiolle, että hänen kasviensa säilyminen edellyttäisi täyskuormakuljetusta.

Oikeusasiamiehen alustavan päätelmän mukaan kantelijan vaatimus 219,96 euron korvaamisesta vaikutti perustellulta.

Sovitteluratkaisuehdotuksena oli, että komissio voisi harkita perustelujen esittämistä kantelijalle siitä, miksei hänen pyytämänsä nimenomainen kuljetustyyppi (täyskuormakuljetus) ollut tarpeellinen tai perusteltu kyseisessä muutossa, tai, mikäli tällaisia perusteluja ei voitaisi esittää, että komissio voisi harkita 219,96 euron lisäsumman korvaamista kantelijalle.

Vastauksessaan komissio hyväksyi oikeusasiamiehen ehdotuksen sovitteluratkaisusta. Ottaen huomioon kantelijan todellisuudessa muutosta maksaman summan ja komission hyväksymän arvion vähäisen erotuksen komissio suostui tarkistamaan aiempaa päätöstään ja poikkeuksellisesti maksamaan kantelijalle 219,96 euroa.

Kantelija ilmoitti oikeusasiamiehen toimistolle, ettei hän halunnut esittää enää lisähuomautuksia ja että hänen mielestään oli saatu aikaan sovitteluratkaisu. Hän kiitti oikeusasiamiestä tapauksen käsittelemisestä.

Strasbourg, 4. syyskuuta 2007
Hyvä jäsen X,

Teit 31. toukokuuta 2005 Euroopan oikeusasiamiehelle kantelun Euroopan komissiosta muuttokulujen ja päivärahojen korvaamisesta.

Lähetitte minulle 3. kesäkuuta 2005 sähköpostitse lisää kanteluunne liittyviä asiakirjoja.

Välitin kantelun 5.7.2005 Euroopan komission puheenjohtajalle. Lausunnon antamiselle asetettu määräaika oli 30. syyskuuta 2005.

Lähetitte 11. heinäkuuta 2005 minulle kanteluunne liittyvän sähköpostiviestin, johon vastasin 12. syyskuuta 2005. Ilmoitin asiasta komissiolle samana päivänä. Kirjeessäni ilmoitin sille lausunnon määräajan pidentämisestä 31. lokakuuta 2005 saakka.

Komissio lähetti lausuntonsa minulle 22. marraskuuta 2005.

Välitin Teille 5. joulukuuta 2005 pyynnön esittää huomautuksensa ennen 31 päivää tammikuuta 2006. Lähetitte minulle huomautuksenne 27. tammikuuta 2006.

Lähetitte minulle 6.10.2006 lisää kanteluunne liittyviä asiakirjoja.

Esitin 31. toukokuuta 2007 komissiolle sovintoratkaisun kanteluunne.

Komissio lähetti 19. heinäkuuta 2007 vastauksensa tähän ehdotukseen.

Lähetin Teille 23. heinäkuuta 2007 jäljennöksen komission vastauksesta ja kehotuksen esittää huomautuksensa 31. elokuuta 2007 mennessä. Samana päivänä lähettämällänne

sähköpostiviestillä ilmoititte yksiköilleni, ettette halua esittää lisähuomautuksia.

Yksikköjeni kanssa 23. heinäkuuta 2007 käydyn puhelinkeskustelun yhteydessä kerroitte heille, että teidän mielestänne oli päästy sovintoratkaisuun, ja kiittitte oikeusasiamiestä hänen väliintulostaan.

Kirjoitan nyt kertoakseni teille tehtyjen tutkimusten tulokset.

KANTELU

Kantelijan mukaan merkitykselliset tosiseikat olivat tiivistetysti seuraavat:

Kantelija on ollut Euroopan komission virkamies 16. tammikuuta 2004 lähtien. Ennen kuin hänet nimitettiin virkamieheksi, hän asui Barcelonassa. Jotta hän voisi aloittaa tehtävänsä, hänen oli muutettava Barcelonasta Brysseliin.

Kantelijalle maksettiin päivärahaa kesäkuuhun 2004 asti. Komission henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimisto (PMO) ilmoitti hänelle 9 päivänä heinäkuuta 2004 päivätyllä kirjeellä, että hänen oli korvattava 1079.96 euroa, koska hänellä oli oikeus saada päivärahaa vain 14.5.2004 saakka. Kantelijan mukaan hänellä oli oikeus saada päivärahaa koko koeajan ajan, jota pidennettiin yhdellä kuukaudella.

Kantelija toimitti 22 päivänä heinäkuuta 2004 komissiolle arviot siirtymisestään Barcelonasta Brysseliin.

Arvioituaan, että hän muutti Barcelonasta Brysseliin, komissio ilmoitti 7 päivänä syyskuuta 2004 kantelijalle, että se oli hylännyt hänen toimittamansa arviot *, "koska edullisin hinta ylitti yli 50 prosentilla saman palvelun kymmenen vuoden ajan todetun keskihinnan"* . Tämän jälkeen komissio ilmoitti kantelijalle, että se oli ottanut yhteyttä toiseen muuttoyhtiöön henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 9 artiklan mukaisesti ja että sen vastaavan yksikön arvioitu määrä oli hyväksytty. Kantelija ilmoitti komissiolle 13 päivänä syyskuuta 2004, että hän oli eri mieltä muuttoyhtiön valinnasta, koska se ei tarjonnut vastaavaa palvelua. Hänen mukaansa hänen valitsemansa yritys tarjosi täyden lastauspalvelun, kun taas komission valitsema palvelu tarjosi osittaista lastauspalvelua. Kantelija ilmoitti haluavansa täyden kuorman huoltoa, koska hänen tehtaansa eivät hänen mukaansa pysty selviytymään osittaisen kuorman poistamisen edellyttämästä pidemmästä varastoajasta.

Kantelussaan Euroopan oikeusasiamiehelle kantelija esitti seuraavat väitteet:
- Komissio oli virheellisesti vaatinut häntä korvaamaan päivärahat.
- Komissio ei ollut oikeudellisesti perustellut päätöstään, joka koski hänen muuttonsa palauttamista.
- Komissio oli jättänyt huomiotta hänen väitteensä kahden kuukauden kuluessa ja ilmoitti hänelle kuukauden kuluttua, että ainoa mahdollinen tapa valittaa komission päätöksestä oli käyttää henkilöstösääntöjen 90 artiklan mukaista menettelyä.

Kantelija esitti seuraavat väitteet:
- Komission olisi maksettava hänelle 1350 euroa korvauksena, joka vastaa i) viiden kuukauden vuokraa Barcelonassa (1) ja ii) 100 euroa hänen tehtailleen aiheutuneista vahingoista.
- Komission on palautettava hänelle 219.96 euroa (2) eli summa, joka vastaa hyväksytyn arvion ja hänen tosiasiallisesti maksamansa määrän välistä erotusta.

TUTKIMUS

Oikeusasiamiehen lähestymistapa

Oikeusasiamies päätti aloittaa tutkimuksen kantelijan ensimmäisestä väitteestä ja ilmoitti asiasta hänelle 5. heinäkuuta 2005 päivätyllä kirjeellä. Samassa kirjeessä oikeusasiamies kuitenkin ilmoitti kantelijalle, että koska henkilöstösääntöjen 90 artiklassa säädettyjä sisäisiä muutoksenhakukeinoja ei ilmeisesti käytetty hänen toisen ja kolmannen väitteensä ja kahden vaatimuksensa osalta, hän oli päättänyt pitää näitä kantelun näkökohtia tutkimatta oikeusasiamiehen ohjesäännön 2 artiklan 8 kohdan 3 alakohdan nojalla. Kantelijalle ilmoitettiin, että nämä kantelun näkökohdat eivät näin ollen kuulu oikeusasiamiehen tutkimuksen piiriin.

Kantelijan kirjeenvaihto

Kantelija riitautti 11.7.2005 päivätyssä sähköpostiviestissä oikeusasiamiehen toisen ja kolmannen väitteen sekä hänen kahden väitteensä tutkimatta jättämistä koskevan päätöksen. Hän totesi, että hänen toinen ja kolmas väitteensä oli esitetty henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan 4 alakohdan mukaisessa kantelussa. Kantelija totesi lisäksi, että hänen kaksi väitettään oli esitetty implisiittisesti myös tässä valituksessa.

Oikeusasiamiehen vastaus

Tutkittuaan kantelijan asiakirja-aineistoa oikeusasiamies totesi, että sen sisältämistä tiedoista kävi ilmi, että kantelija oli tehnyt komissiolle kaksi henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaista kantelua. Hän teki 27.8.2004 ensimmäisen kantelun, joka koski komission päätöstä, jossa häntä vaadittiin palauttamaan 1079.96 euroa, joka vastaa päivärahoja. Kantelu hylättiin 25. marraskuuta 2004. Hän teki 12.10.2004 uuden kantelun, joka koski hänen muuttokulujensa korvaamista koskevaa komission päätöstä, joka hylättiin 21.1.2005.

Oikeusasiamies pyysi 12.9.2005 päivätyllä kirjeellään anteeksi kantelijalta ja ilmoitti hänelle, että hänen toinen ja kolmas väitteensä sekä hänen kaksi väitettään kuuluisivat tämän tutkimuksen piiriin.

Komission lausunto

Komission lausunto kantelusta oli tiivistetysti seuraava:

Valittajan ensimmäisestä väitteestä, joka koski päivärahojen korvaamista, komissio totesi, että koska hänellä ei ollut oikeutta kotitalouslisään, hän saattoi henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 10 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla saada päivärahaa ainoastaan 120 päivän pituiselta lakisääteiseltä ajalta. Kantelijan tapauksessa tämä lakisääteinen ajanjakso alkoi päivänä, jona hän aloitti tehtävänsä, eli 16 päivänä tammikuuta 2004, ja päättyi 14. toukokuuta 2004. Sysper- *tietokantaan* lisätyn virheen vuoksi kantelijalle oli kuitenkin virheellisesti maksettu päivärahaa kesäkuun 2004 loppuun saakka. Komissio havaitsi virheen ja ilmoitti 9 päivänä heinäkuuta 2004 päivätyllä muistiolla kantelijalle aikomuksestaan periä takaisin 1079.96 euron

suuruinen liikaa maksettu määrä henkilöstösääntöjen 85 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Komissio pyysi lausunnossaan anteeksi tätä virhettä.

Lisäksi komissio viittasi nimittävän viranomaisen 25 päivänä marraskuuta 2004 tekemään päätökseen, jolla hylättiin kantelijan 27. elokuuta 2004 henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla tekemä valitus, joka koski komission päätöstä periä takaisin 1079.96 euroa. Komissio totesi, että nimittävä viranomainen oli jo 25.11.2004 tekemässään päätöksessä vahvistanut, että komission päätös periä liikaa maksettu takaisin oli perusteltu.

Kantelijan toisen väitteen osalta komissio huomautti, että kantelija toimitti 22 päivänä heinäkuuta 2004 kaksi arviota, jotka liittyivät hänen muuttamiseensa Barcelonasta Brysseliin. Samana päivänä komissio pyysi kantelijalta kolmatta arviota, pyyntölomaketta ja varastoluetteloa hänen asiakirja-aineistonsa täydentämiseksi ja ilmoitti myös, että hänen olisi pyydettävä muuttoyritykseltä osakuormahintaa, koska hänen poistokuormansa vähäinen määrä ei voinut oikeuttaa täyden kuormituksen hintaa. Kantelija vastasi, että henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 9 artiklan 6 kohdassa edellytetään ainoastaan kahden ennakkoarvion esittämistä. Hän selitti myös, että hän ei voinut pyytää osittaista kuormaa, jos hän halusi myös kasviensa siirtämisen. Kantelijan mukaan hänen kasvinsa eivät kyenneet selviytymään osittaisen kuormanpoiston vaatimasta pidemmästä varastoajasta.

Komissio totesi, että sen yksiköiden ja kantelijan välisten useiden yhteydenottojen jälkeen viimeksi mainittu esitti lopulta kolmannen arvion. Komissio ilmoitti 7 päivänä syyskuuta 2004 päivätyllä sähköpostiviestillä kantelijalle, että se ei voinut hyväksyä esitettyjä arvioita, koska halvin hinta ylitti yli 50 prosentilla samankaltaisen palvelun keskimääräisen hinnan Espanjasta Brysseliin laskettuna viimeisten kymmenen vuoden muuttokustannusten perusteella.

Koska komissio katsoo, että kantelijan toimittamat ”kolme” arviot olivat kohtuuttomia, komissio sai henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 9 artiklan mukaisen lisäarvion maastapoistamisen osalta. Tämä täydentävä arvio oli 1094 euroa, ja se tarjosi vastaavantasoista palvelua kuin ne yritykset, joihin valituksen tekijä oli ottanut yhteyttä.

Komissio täsmensi lisäksi, että se ilmoitti 8.9.2004 tekemällään päätöksellä virallisesti kantelijalle summan, joka hänen oli maksettava takaisin, eli 1094 euroa, ja tämän määrän määrittämisen perusteen. Tässä 8 päivänä syyskuuta 2004 tehdyssä päätöksessä, joka seurasi kantelijan ja neljän komission henkilöstön jäsenen välisiä puheluita ja sähköpostiviestejä, jotka kestivät noin kymmenen viikkoa, komissio ilmoitti kantelijalle, että vaikka hän saattoi vapaasti valita minkä tahansa muun muuttoyrityksen, korvauksen enimmäismääräksi vahvistettiin edellä mainittu määrä ja että hänen olisi maksettava mahdolliset lisäkustannukset.

Kantelijan kolmannen väitteen osalta komissio totesi, että tämä ei kuvastanut tarkasti asiaan liittyviä tapahtumia. Ennen komission 8 päivänä syyskuuta 2004 tekemää päätöstä kantelijan ja useiden komission henkilöstön jäsenten välillä oli ollut lukuisia yhteyksiä. Kantelijan asiakirja-aineistosta kävi ilmi, että komissio pyrki vastaamaan viipymättä kantelijan sähköpostiviesteihin.

Komissio täsmensi lisäksi, että sen jälkeen, kun se oli lähettänyt muuttoarvion hyväksymistä koskevan kirjeen, komission ja muuttavan henkilöstön jäsenen välillä oli yleensä vain vähän tai ei lainkaan yhteyttä, kunnes komissio oli poistamisen jälkeen esittänyt muuttokulujen korvaamista koskevan pyynnön ja siihen liittyvät asiakirjat. Nyt käsiteltävässä asiassa kantelija oli kuitenkin eri mieltä komission hyväksymästä enimmäiskorvauksen määrästä ja pyysi komissiota harkitsemaan päätöstään uudelleen. Kantelijan ja komission eri henkilöstön jäsenten välisen yhteydenpidon jälkeen kantelija sai lopulta henkilökohtaisten taloudellisten oikeuksien hallinnoinnista vastaavan komission yksikön päällikön keskustelemaan hänen tapauksestaan. Tässä kokouksessa ja 8.10.2004 päivätyssä sähköpostiviestissä yksikönpäällikkö selitti, että ainoa tapa riitauttaa 8.9.2004 tehty päätös oli tehdä valitus henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla. Hän pyysi anteeksi myös siltä varalta, että yhteydenpito kantelijan asiakirja-aineiston hallinnoinnista vastaavaan komission henkilöstöön olisi saattanut johtaa häntä harhaan siltä osin kuin on kyse hänen mahdollisuuksistaan riitauttaa komission 8.9.2004 tekemä päätös.

Komissio katsoi joka tapauksessa, että kantelija oli ollut tietoinen mahdollisuudesta riitauttaa komission 8.9.2004 tekemä päätös henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla. Kun otetaan huomioon, että kantelija oli jo 27.8.2004 tehnyt henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisen valituksen hänen päivärahoistaan, oli selvää, että kun hän sai maastapoistamispäätöksen, hän oli hyvin tietoinen henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan tarjoamista mahdollisuuksista.

Kantelijan väitteen osalta komissio totesi, että kantelija itse valitsi yrityksen ja että hän oli täysin tietoinen siitä, että 1094 euron määrä oli komission hyväksymä enimmäiskorvaus. Näin ollen komissio ei voinut suostua maksamaan tämän määrän ja aiheutuneiden todellisten kustannusten välistä erotusta, joka oli lähes 1314 euroa.

Komissio päätteli, että edellä esitetyn perusteella kantelijalle ei pitäisi myöntää korvausta eikä mitään muuta korvausta.

Kantelijan huomautukset

Vastauksessaan kantelija pysytti valituksensa ja esitti tiivistetysti seuraavat lisähuomautukset.

Päivärahojensa korvaamisen osalta kantelija totesi, että joillekin hänen kollegoilleen, jotka olivat samassa henkilökohtaisessa tilanteessa kuin hänelle, oli myönnetty päiväraha 180 päivän ajan.

Hän huomautti lisäksi, että henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 10 artiklan 2 kohdan 7 alakohtaa voidaan tulkita komission lausunnossaan esittämän kyseistä artiklaa koskevan tulkinnan mukaisesti. Kantelija katsoo kuitenkin, että päivärahan myöntämisajan pidentäminen yhdellä kuukaudella olisi myönnettävä kaikille koeajalla oleville virkamiehille riippumatta siitä, oliko heillä oikeus kotitalouslisään vai ei. Hän totesi, että tämä erottelu voisi vaikuttaa syrjivältä koeajalla oleville virkamiehille, jotka olivat yksinhuoltajia ja joilla ei ollut lapsia. Kantelijan mukaan henkilöstösääntöjen 85 artiklaa ei voitu soveltaa hänen tapaukseensa.

Muuttokulujensa korvaamisen osalta kantelija totesi, että toisin kuin komissio väittää, hän ei ollut esittänyt kolmatta arviota Barcelonasta Brysseliin siirtymisestään. Kantelija selitti 22 päivänä

heinäkuuta 2004 haluavansa täyden kuorman huoltoa, koska hänen mukaansa hänen tehtaansa eivät voineet selviytyä osittaisen kuorman poistamisen edellyttämästä pidemmästä varastoajasta. Kantelija totesi lisäksi, että komissio oli pyytänyt häntä 29 päivänä heinäkuuta 2004 lähettämään kolmannen arvion. Kantelija vastasi 30.7.2004, että henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 9 artiklan mukaan hänen oli esitettävä vain kaksi ennakkoarviota hänen erottamisestaan. Kantelija huomautti lisäksi, että komission saama lisäarvio ei ollut perustunut vastaaviin palveluihin, koska tarjottu palvelu oli osittainen kuormanpoisto.

Kantelija totesi, että hänelle ilmoitettiin vasta 7. lokakuuta 2004 järjestetyn PMO:n yksikönpäällikön tapaamisen yhteydessä, että hänellä oli mahdollisuus riitauttaa komission 8 päivänä syyskuuta 2004 tekemä päätös. Kantelijan mukaan päätöksessä ei mainittu, että *ainoa* mahdollisuus riitauttaa se oli turvautua henkilöstösääntöjen 90 artiklassa tarkoitettuun menettelyyn.

Kantelijan 6 päivänä lokakuuta 2006 päivätty lisäsähköposti

Kantelija lähetti 6. lokakuuta 2006 oikeusasiamiehelle uuden sähköpostiviestin, johon hän oli liittänyt PMO:n virkamiesten välisen sähköpostiviestin, joka koski hänen muuttokulujensa korvaamista.

OIKEUSASIAMIEHEN PYRKIMYKSET LÖYTÄÄ SOVINTORATKAISU

Oikeusasiamiehen arviointi

Tarkasteltuaan huolellisesti komission lausuntoa ja kantelijan huomautuksia oikeusasiamies ei ollut vakuuttunut siitä, että komissio oli vastannut asianmukaisesti kantelijan väitteeseen ja väitteeseen. Oikeusasiamiehen ohjesäännön 3 artiklan 5 kohdan 8 alakohdan mukaisesti oikeusasiamies kirjoitti komission puheenjohtajalle ja ehdotti sovintoratkaisua seuraavan analyysin perusteella:

1. Oikeusasiamies totesi, että henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 9 artiklassa (Poistamiskulut) säädetään seuraavaa:

” *1. Irtaimistosta ja henkilökohtaisista tavaroista aiheutuvat kulut, mukaan lukien vakuutukset tavanomaisten riskien varalta (murtuma, varkaus, tulipalo), korvataan virkamiehelle, joka on velvollinen vaihtamaan asuinpaikkaansa henkilöstösääntöjen 20 artiklan noudattamiseksi ja jota ei ole korvattu samoista kuluista muista lähteistä. Korvaus ei saa ylittää etukäteen hyväksytyn arvion määrää. Laitoksen asianmukaisille yksiköille on toimitettava vähintään kaksi arviota, jotka voivat, jos ne pitävät arviota kohtuuttomina, valita toisen muuttoyrityksen. Jälkimmäisessä tapauksessa oikeus korvaukseen voidaan rajoittaa kyseisen yrityksen arvioon.* ”

2. Oikeusasiamies piti hyödyllisenä palauttaa mieleen tämän väitteen taustalla olevat tärkeimmät tosiseikat. Kantelun liitteistä kävi ilmi, että kantelija oli 22 päivänä heinäkuuta 2004 toimittanut kaksi arviota siirtymisestään Barcelonasta Brysseliin. Samana päivänä PMO:n virkamies oli pyytänyt häntä toimittamaan pyyntölomakkeen, kolme arviota ja inventaarioluettelon. Kantelija vastasi, että hän voisi yrittää saada kolmannen arvion, mutta henkilöstösääntöjen mukaan hänen oli esitettävä vain kaksi ennakkoarviota. Virkamies pyysi

29.7.2004 uudelleen kolmea ennakkoarviota. Kantelija totesi 30.7.2004 päivätyssä vastauksessaan, että henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 9 artiklan mukaan hänen oli esitettävä vain kaksi ennakkoarviota (9) . Oikeusasiamies totesi lisäksi, että komission lausunnosta kävi ilmi, että koska se piti kantelijan esittämiä arvioita kohtuuttomina, se oli pyytänyt toista muuttoyritystä. Komissio oli päättänyt tältä muuttoyritykseltä saadun arvion perusteella, että kantelijalle hänen muuttokustannuksistaan maksettava enimmäismäärä oli 1094 euroa. Komissio totesi, että uuden muuttoyhtiön tarjoamat palvelut olivat samat kuin valituksen tekijän valitsemien muuttoyhtiöiden tarjoamat palvelut.

3. Oikeusasiamies totesi lisäksi, että kantelijan ja hänen asiakirja-aineistostaan PMO:ssa vastaavien virkamiesten välisestä sähköpostiviestien vaihdosta kävi ilmi, että kantelija oli pyytänyt useaan otteeseen tietyntyyppistä kuljetusta eli täyden kuorman kuljetuspalvelua, kun otetaan huomioon tehtaat, joita hän halusi kuljettaa. Oikeusasiamies totesi, että yksi PMO:n virkamies kirjoitti 22. heinäkuuta 2004 seuraavaa: ” *Olen jo todennut, että siirtonne pieni määrä ei voi oikeuttaa täyden kuorman hintaa.* ” Kantelija selitti samana päivänä antamassaan vastauksessa PMO:n virkamiehelle syyt siihen, miksi hän halusi täyden kuorman huoltoa, koska hänen mukaansa hänen kasvinsa eivät voineet selviytyä osittaisen kuorman poistamisen edellyttämästä pidemmästä varastoajasta. Oikeusasiamies totesi lisäksi, että 13 päivänä syyskuuta 2004 päivätyssä sähköpostiviestissä kantelija oli ilmoittanut, että komission pyytämä arvio vastasi osittaista kuormanpoistoa. Hän pyysi komissiota pyytämään uutta tarjousta. Virkamies antoi samana päivänä antamassaan vastauksessa seuraavan lausuman: ” *tällaiselle pienelle osakuormalle on aivan normaalia, että komissio ei hyväksy täyttä kuormaa* .”

4. Edellä esitetyn perusteella oikeusasiamies katsoi, että komissio oli noudattanut menettelysääntöjä. Koska komissio piti kantelijan kahta arviota kohtuuttomina, se toimi henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 9 artiklassa vahvistettujen menettelysääntöjen mukaisesti hankkimalla kolmannen arvion ja rajoittamalla korvattavan määrän 1094 euroon eli määrään, joka vastaa komission itse pyytämää kolmatta arviota.

5. Komission päätöksen asiasisällön osalta oikeusasiamies totesi, että edellä esitetystä käy ilmi, että kantelija oli toistuvasti ilmoittanut asianomaiselle yksikölle, että tietyntyyppinen kuljetus (täysilastauspalvelu) oli tarpeen hänen siirtämiseensä kasviensa suojelemiseksi. Oikeusasiamiehen käytettävissä olevan näytön perusteella kävi kuitenkin ilmi, että hänen asiakirja-aineistostaan vastaava yksikkö ei ollut käsitellyt tätä väitettä eikä selittänyt kantelijalle, miksi hänen pyyntöään ei voitu hyväksyä. Päinvastoin näytti siltä, että kyseinen palvelu oli rajoittunut ilmoittamaan kantelijalle, että hänen siirrettävien tavaroidensa vähäinen määrä ei voinut oikeuttaa täyden kuorman huoltoa. Näin ollen oikeusasiamies katsoi, että komissio ei ollut perustellut riittävästi päätöstään, joka koski kantelijan muuttokustannusten korvaamista.

6. Edellä esitetyn perusteella oikeusasiamiehen alustava päätelmä oli, että se, että komissio ei oikeudellisesti perustellut päätöstään korvata kantelijan muuttokuluja 1094 euroa, voi olla hallinnollinen epäkohta.

7. Kantelijan vaatimuksesta saada takaisin 219.96 euroa eli summa, joka vastaa komission hyväksymän arvion ja hänen maastapoistamisestaan tosiasiallisesti maksaman määrän välistä

erotusta, oikeusasiamies totesi, että yhteisöjen palveluksessa olevalla virkamiehellä on oikeus vaatia korvausta ” *kalusteiden ja henkilökohtaisten tavaroiden" irrottamisesta* aiheutuneista kuluista. Komissio ei ollut kiistänyt sitä, että kantelijan tehtaat olivat osa hänen henkilökohtaisia vaikutuksiaan. Oikeusasiamies katsoi, että oikeus tällaisen muuton kulujen korvaamiseen merkitsee välttämättä oikeutta siihen, että siirto toteutetaan siten, että asianomaisen virkamiehen huonekalut ja henkilökohtaiset tavarat saapuvat turvallisesti määränpäähänsä. Tässä tapauksessa kantelija ja komissio olivat eri mieltä siitä, oliko ″ osakuormahinta” *tai ″* täysikuormitushinta” sopiva kantelijan muuttoon. Koska komissio oli tähän mennessä keskittynyt ainoastaan kuljetusten määrään mutta jättänyt käsittelemättä kantelijan väitettä, jonka mukaan hänen tehtaansa tarvitsisivat tietyn liikennemuodon, oikeusasiamies ei kyennyt tekemään lopullista päätelmää tästä kysymyksestä. Koska kasvit ovat herkkiä ja pilaantuvia, kantelijan väite ei kuitenkaan ensi näkemältä vaikuttanut kohtuuttomalta. Oikeusasiamies piti hyödyllisenä korostaa, että asiaa oli tarkasteltava niiden tosiseikkojen perusteella, jotka oli esitetty komissiolle asian kannalta merkityksellisenä ajankohtana eli siirron toteuttamista edeltävänä ajankohtana. Sillä, että kasvit eivät selvinneet siirrosta, vaikka kantelija valitsi sopivaksi katsomansa kuljetusmuodon, ei siis ollut merkitystä tässä yhteydessä.

8. Oikeusasiamies piti tärkeänä korostaa, että henkilöstösäännöissä tehdään selväksi, että oikeus muuttokustannusten korvaamiseen ei ole rajoittamaton eikä velvollisuutta hyväksyä kohtuuttomia kuluja ole. Koska komissio kuitenkin hyväksyi 1094 euron suuruiset kustannukset, ei ollut selvää, miksi 219.96 euron lisäsummaa olisi pitänyt pitää kohtuuttomana.

9. Edellä esitetyn perusteella oikeusasiamiehen alustava päätelmä oli, että kantelijan korvausvaatimus 219.96 euroa vaikuttaa perustellulta.

10. Kantelijan ensimmäisen ja toisen väitteen osalta oikeusasiamies totesi, että komissio ei näytä syyllistyneen hallinnolliseen epäkohtaan. Kantelijan väitteen osalta oikeusasiamies katsoi, että kantelija ei ollut vahvistanut sitä. Näiden päätelmien perustelut esitettiin kirjeessä, jossa ehdotettiin sovintoratkaisua, jonka jäljennös lähetettiin kantelijalle.

Mahdollisuus ystävälliseen ratkaisuun

Edellä esitetyn perusteella ja Euroopan oikeusasiamiehen ohjesäännön 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti oikeusasiamies ehdotti kantelijan ja komission välistä sovintoratkaisua.

Ehdotettu sovintoratkaisu koostui seuraavista:

Komissio voisi harkita ilmoittavansa kantelijalle syyt siihen, miksi hänen pyytämänsä kuljetustyyppi (täysilastauspalvelu) ei ollut tarpeen tai perusteltua hänen siirtonsa, mukaan lukien hänen tehtaansa, vuoksi, tai jos tällaisia syitä ei voida esittää, komissio voisi harkita, että kantelijalle korvataan 219.96 euroa, joka vastaa sen hyväksymän arvion ja sen tosiasiallisesti maksaman muuttokustannusten välistä erotusta.

Komission vastaus

Vastauksessaan oikeusasiamiehen ehdotukseen komissio hyväksyi oikeusasiamiehen ehdotuksen löytää sovintoratkaisu kantelijan kanssa. Komissio totesi, että koska kantelijan muuttokuluista tosiasiallisesti maksaman määrän ja sen arvion välillä oli pieni ero, se suostui tarkistamaan aiempaa lähestymistapaansa ja maksaisi näin ollen poikkeuksellisesti kantelijalle

219.96 euron lisäsumman.

Kantelijan lisähuomautukset

Kantelija ilmoitti 23. heinäkuuta 2007 päivätyllä sähköpostiviestillä oikeusasiamiehen yksiköille, ettei hän halunnut esittää lisähuomautuksia.

Oikeusasiamiehen yksiköiden kanssa samana päivänä käydyn puhelinkeskustelun yhteydessä kantelija ilmoitti heille katsovansa, että sovintoratkaisu oli saavutettu, ja kiitti oikeusasiamiestä hänen väliintulostaan.

PÄÄTÖS

1 Kantelijan väitteet ja väitteet

1.1 Kantelija on ollut Euroopan komission virkamies 16. tammikuuta 2004 lähtien. Ennen kuin hänet nimitettiin virkamieheksi, hän asui Barcelonassa. Jotta hän voisi aloittaa tehtävänsä, hänen oli muutettava Barcelonasta Brysseliin. Kantelijalle maksettiin päivärahaa kesäkuuhun 2004 asti. Komission henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimisto (PMO) ilmoitti hänelle 9 päivänä heinäkuuta 2004 päivätyllä kirjeellä, että hänen oli korvattava 1079.96 euroa, koska hänellä oli oikeus saada päivärahaa vain 14.5.2004 saakka. Kantelijan mukaan hänellä oli oikeus saada päivärahaa koko koeajan ajan, jota pidennettiin yhdellä kuukaudella. Kantelija toimitti 22 päivänä heinäkuuta 2004 komissiolle arviot siirtymisestään Barcelonasta Brysseliin. Sen jälkeen, kun hänen muuttoaan koskevat arviot oli toimitettu, kantelijalle ilmoitettiin 7 päivänä syyskuuta 2004, että hänen esittämänsä arviot oli hylätty *, "koska edullisin hinta ylitti yli 50 prosenttia saman palvelun kymmenen vuoden ajan todetun keskihinnan"* . Tämän jälkeen kantelijalle ilmoitettiin, että komissio oli ottanut yhteyttä toiseen muuttoyhtiöön henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 9 artiklan 10 kohdan mukaisesti ja että sen vastaavan yksikön arvioitu määrä oli hyväksytty. Kantelija ilmoitti komissiolle 13 päivänä syyskuuta 2004, että hän oli eri mieltä muuttoyhtiön valinnasta, koska se ei tarjonnut vastaavaa palvelua. Hänen mukaansa hänen valitsemansa yritys tarjosi täyden lastauspalvelun, kun taas komission valitsema palvelu tarjosi osittaista lastauspalvelua. Kantelussaan Euroopan oikeusasiamiehelle kantelija väitti, että i) komissio oli virheellisesti pyytänyt häntä korvaamaan päivärahat; II) komissio ei ollut oikeudellisesti perustellut päätöstään, joka koski hänen muuttonsa palauttamista; komissio oli jättänyt hänen väitteensä huomiotta kahden kuukauden kuluessa ja ilmoitti hänelle kuukauden kuluttua, että ainoa mahdollinen tapa valittaa komission päätöksestä oli käyttää henkilöstösääntöjen 90 artiklan mukaista menettelyä. Kantelija vaati, että komissio maksaa hänelle 1350 euroa korvauksena, joka vastaa i) viiden kuukauden vuokraa Barcelonassa ja ii) 100 euroa hänen tehtailleen aiheutuneista vahingoista. Lisäksi hän vaati, että komissio palauttaa hänelle 219.96 euroa, joka vastaa hyväksytyn arvion ja hänen tosiasiallisesti maksamansa määrän välistä erotusta.

1.2 Komissio totesi lausunnossaan, että kantelijan ensimmäisestä väitteestä, jonka mukaan hänellä ei ollut oikeutta kotitalouslisään, hän saattoi saada päivärahaa ainoastaan lakisääteiseltä 120 päivältä, joka alkoi hänen aloittamispäivänään eli 16.1.2004 ja päättyi 14.5.2004. Kantelijalle oli kuitenkin virheellisesti maksettu päivärahaa kesäkuun 2004 loppuun asti. Komissio pyysi lausunnossaan anteeksi tätä virhettä. Kantelijan toisen väitteen osalta komissio viittasi nimittävän viranomaisen 21. tammikuuta 2005 tekemään päätökseen, jolla

hylättiin kantelijan henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan 11 alakohdan nojalla tekemä valitus. Komissio täsmensi lisäksi, että se oli 8.9.2004 tekemässään päätöksessä selvästi ilmoittanut kantelijalle summan, joka olisi pitänyt palauttaa, ja perusteen, jonka perusteella kyseinen määrä oli määritetty. Kantelijan kolmannen väitteen osalta komissio totesi, että sen 8. syyskuuta 2004 tekemää päätöstä oli edeltänyt lukuisia yhteyksiä kantelijan ja useiden komission henkilöstön jäsenten välillä ja että kantelija oli ollut tietoinen mahdollisuudesta riitauttaa komission 8.9.2004 tekemä päätös henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla. Kantelijan väitteen osalta komissio totesi, että kantelija itse valitsi yrityksen ja että hän oli täysin tietoinen siitä, että 1094 euron määrä oli komission hyväksymä enimmäiskorvaus. Näin ollen komissio ei voinut suostua maksamaan tämän määrän ja aiheutuneiden todellisten kustannusten välistä erotusta, joka oli lähes 1314 euroa. Komissio päätteli, että edellä esitetyn perusteella kantelijalle ei pitäisi myöntää korvausta eikä mitään muuta korvausta.

1.3 Kantelijan ensimmäisen ja toisen väitteen osalta oikeusasiamies totesi, että komissio ei näytä syyllistyneen hallinnolliseen epäkohtaan. Kantelijan ensimmäisen väitteen osalta oikeusasiamies katsoi, että kantelija ei ole esittänyt sitä.

1.4 Kantelijan toisen väitteen osalta oikeusasiamiehen alustava päätelmä oli, että se, että komissio ei oikeudellisesti perustellut päätöstään korvata kantelijan muuttokuluja 1094 euroa, voi olla hallinnollinen epäkohta ja että kantelijan vaatimus 219.96 euron korvaamisesta vaikutti perustellulta. Oikeusasiamies ehdotti komissiolle 31. toukokuuta 2007 sovintoratkaisua, jonka mukaan komissio voisi harkita kantelijalle niiden syiden esittämistä, joiden vuoksi hänen pyytämänsä kuljetus (täysilastauspalvelu) ei ollut tarpeen tai perusteltua hänen muuttonsa vuoksi, tai jos tällaisia syitä ei voitu esittää, komissio voisi harkita, että kantelijalle korvataan 219.96 euroa, joka vastaa sen hyväksymän arvion ja hänen tosiasiallisesti muuttokustannuksistaan maksaman määrän välistä erotusta.

1.5 Komissio hyväksyi ehdotetun sovintoratkaisun ja totesi, että koska kantelijan muuttokuluista tosiasiallisesti maksaman määrän ja sitä koskevan arvion välillä oli pieni ero, se suostui tarkistamaan aiempaa lähestymistapaansa ja maksaisi näin ollen poikkeuksellisesti kantelijalle 219.96 euron lisäsumman.

1.6 Kantelija ilmoitti huomautuksissaan oikeusasiamiehelle katsovansa, että kanteluun oli päästy sovintoratkaisu, ja kiitti häntä hänen väliintulostaan.

1.7 Edellä esitetyn perusteella oikeusasiamies toteaa, että kantelijan ja komission välillä on sovittu sovintoratkaisusta.

2 Päätelmät

Oikeusasiamiehen aloitteesta vaikuttaa siltä, että komissio ja kantelija ovat sopineet kanteluun sovintoratkaisusta. Näin ollen oikeusasiamies päättää asian käsittelyn.

Tästä päätöksestä ilmoitetaan myös komission puheenjohtajalle.

Sinun vilpittömästi,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

(1) Kantelija väitti, että hänen oli maksettava viiden kuukauden vuokra Barcelonassa sijaitsevasta asunnostaan 250 euroa kuukaudessa sen vuoksi, että komissio oli väitetysti tehnyt virheen päivärahansa maksamisessa kahden kuukauden ajalta ja että hänen mukaansa komissio oli jättänyt huomiotta hänen väitteensä kahden kuukauden aikana eikä ilmoittanut hänelle mahdollisuudesta käyttää henkilöstösääntöjen 90 artiklassa säädettyä menettelyä valittaakseen komission päätöksestä vasta kuukauden kuluttua päätöksestä, jossa häntä vaadittiin palauttamaan 1094 euroa.

(2) Tämä määrä vastaa kantelijan maksaman arvion (1313.96 euroa) ja komission hyväksymän määrän (1094 euroa) välistä erotusta.

(3) ” *Oikeusasiamiehelle ei saa tehdä kantelua, joka koskee yhteisön toimielinten ja elinten sekä niiden virkamiesten ja muun henkilöstön välisiä työsuhteita, paitsi jos asianomainen henkilö on käyttänyt kaikki mahdollisuudet esittää sisäisiä hallinnollisia pyyntöjä ja valituksia, erityisesti henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä, ja jos pyynnön kohteena olevan viranomaisen vastausten määräajat ovat päättyneet.* ”

4) ” *Henkilö, johon näitä henkilöstösääntöjä sovelletaan, voi tehdä nimittävälle viranomaiselle valituksen hänelle vastaisesta toimesta (…)* ”.

Liikaa maksetut *määrät on perittävä takaisin, jos vastaanottaja oli tietoinen siitä, että maksuun ei ollut perusteltua syytä tai jos liikamaksu oli selvästi sellainen, ettei hän olisi voinut olla tietämätön siitä. (…)* ”.

(1) Huonekalujen ja henkilökohtaisten tavaroiden muuttokulut korvataan virkamiehelle, joka on velvollinen vaihtamaan asuinpaikkaansa henkilöstösääntöjen 20 artiklan noudattamiseksi ja jota ei ole korvattu samoista kuluista muusta lähteestä. Korvaus ei saa ylittää etukäteen hyväksytyn arvion määrää. Laitoksen asianmukaisille yksiköille on toimitettava vähintään kaksi arviota, jotka voivat, jos ne pitävät arviota kohtuuttomina, valita toisen muuttoyrityksen. Jälkimmäisessä tapauksessa oikeus korvaukseen voidaan rajoittaa kyseisen yrityksen arvioon. (…) ”.

7) ” *Aika, jolta päivärahaa myönnetään, on seuraava:*

a) kun kyseessä on virkamies, jolla ei ole oikeutta kotitalouslisään: 120 päivää;

b) kun kyseessä on virkamies, jolla on oikeus kotitalouslisään: 180 päivää tai, jos virkamies on koeajalla, koeaika lisättynä yhdellä kuukaudella.

(…) ”.

8) ” *Oikeusasiamies pyrkii mahdollisuuksien mukaan asianomaisen toimielimen tai elimen kanssa ratkaisuun hallinnollisen epäkohdan poistamiseksi ja kantelun tyydyttämiseksi.* ”

(9) Oikeusasiamiehen käytettävissä olevan näytön perusteella vaikuttaa siltä, että kantelija toimitti komissiolle vain kaksi arviota.

(10) Ks. edellä oleva huomautus 6.

(11) Ks. edellä oleva huomautus 4.